

tanter ved en rekke institusjoner som foretar vannanalyser her i landet. Til møtet forelå følgende program:

1. Overlege Fr. Mellbye, Helsedirektoratet: «Helsemyndighetenes syn på betydningen av kjemiske analysemetoder for vann.»
2. Sjefsing. V. Haffner, Statens institutt for folkehelse: «Om statlige krav og ønskemål ved utførelsen av kjemiske vannanalyser.»
3. Instituttssjef Kjell Baalsrud, Norsk institutt for vannforskning: «Betydningen av kjemiske analysemetoder for vannforskning.»
4. Omvisning i Norsk institutt for vannforskings lokaler.
5. Diskusjon.
6. Oppnevning av representanter til et arbeidsutvalg om kjemiske analysemetoder for vann.

Overlege Fr. Mellbye var dessverre, på grunn av inntrufne omstendig-

heter, forhindret fra å holde sitt foredrag, men etter avtale tok sjefsing. V. Haffner med overlegens synspunkter i sitt innlegg. I foredragene og diskusjonsinnleggene kom det frem mange interessante synspunkter og ønskemål fra forskjellige hold når det gjelder standardisering av analyseforskrifter, standardkrav til vann av forskjellig art og hvorvidt analysearbeid med vann her i landet bør sentraliseres eller desentraliseres ved autoriserte laboratorier.

Som representanter til arbeidsutvalget for kjemiske analysemetoder ble disse valgt:

Sjefsing. V. Haffner, Statens institutt for folkehelse, Oslo.

Konst. byveterinær Olav Hagen, Kristiansand.

Cand. real. A. Henriksen, Norsk institutt for vannforskning, Oslo.

Blindern, 10. juni 1967.

J. E. Samdal.

Store innsjøer i Norge

Cand. real. Olav Skulberg

Skandinavia hører til de innsjørikeste landområder på jordoverflaten. Istider og geologiske forhold har medført dette, og innsjøene viser betydningen de store ismassene har hatt for landskapsutformingen.

Topografiske forskjeller kommer til uttrykk i innsjøenes dybdeforhold. Mens Finland har 1 innsjø med største dyp over 100 m, og Sverige har 10

slike sjøer, har vi i Norge mer enn 35 innsjøer med dyp over 100 m. De 5 dypeste innsjøer i Europa er:

Hornindalsvatnet, Sogn og

Fjordane 514 m

Tinnsjø, Telemark 460 m

Mjøsa, Hedmark, Akershus,

Oppland 449 m

Salsvatnet, Nord-Trøndelag.. 445 m

Lago di Como, Italia 410 m

Innlandsvannforekomstene i Norge utgjør 4,4 % av landarealet. Det kan nevnes at dyrket mark i Norge representerer 3,1 % av landarealet. Store innsjøer er en betydelig del av landets vannressurser. For å gi et inntrykk av disse innsjøenes størrelsesforhold, er det på figuren til denne fremstilling stilt sammen de 12 største norske innsjøer tegnet i samme målestokk. Tallmessige data for disse innsjøene er gitt i tabellen. Det kan for sammenliknings skyld nevnes overflatearealet for enkelte store europeiske innsjøer:

Vänern, Sverige 5550 km²
 Enaresjøen, Finland 1420 km²

Bodensee, Tyskland, Sveits,
 Østerrike 539 km²
 Lago Maggiore, Italia 212 km²
 Zürichsee, Sveits 89 km²

Følgende kilder er benyttet for de anførte data:

Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen.

J. W. Cappelens Forlag: Norge, Oslo 1963.

Sømme, A.: A Geography of Norden, Oslo 1960.

Holtedahl, O.: Norges geologi, Oslo 1953.

Noen data for store innsjøer i Norge.

Innsjø	Areal km ²	Vol. mill. m ³	Største dyp m	Teor. opph.-tid, år	H.o.h. m	Nedb. felt km ²	Fylke
Mjøsa	362	56 244	443	6,0	122	16 420	Hedemark Akershus
Femunden	200	6 000	131	7,4	663	1 723	Oppland Hedemark Sør-Trøndelag
Røssvatn	190	12 600	231	6,0	383	≈1500	Nordland
Tyrifjorden	136	11 938	295	2,5	63	9 808	Buskerud
Ransfjorden	135	4 774	128	2,5	134	3 653	Oppland
Snåsavatn	117		115		24	1 418	Nord-Trøndelag
Tunnsjø	99	8 680	222	10,0	355	392	Nord-Trøndelag
Limingen	95,7	8 345	192		422	653	Nord-Trøndelag
Øyeren	88	1 058	71	0,04	100	39 964	Akershus Østfold
Nisser	77				255	1 047	Telemark
Møsvatn	74		45		900	1 498	Telemark
Jiesjavrrre (Storevatn)	68				390		Finnmark

De 12 største innsjøene i Norge

